

PARLAMENTNÍ
INSTITUT

EVROPSKÁ UNIE A POLITIKA ROZŠÍŘENÍ

(Vztah k Islandu, Turecku
a zemím západního Balkánu)

HLAVNÍ BODY AGENDY SZBP EU

(Aktivity v oblasti Společné zahraniční a bezpečnostní
politiky a vnějších vztahů EU)

DOKUMENTY SZBP EU

(Výběr dokumentů z databáze Rady EU)

Martin Kuta

POSLANECKÁ
SNĚMOVNA
PARLAMENTU
ČESKÉ REPUBLIKY

Obsah

<i>EVROPSKÁ UNIE A POLITIKA ROZŠÍŘENÍ</i>	3
<i>TURECKÉ PREZIDENTSKÉ VOLBY</i>	3
<i>HLAVNÍ BODY AGENDY SZBP EU</i>	4
<i>GRUZIE: NEUZNÁNÍ PREZIDENTSKÝCH VOLEB V ABCHÁZII</i>	4
<i>ESVČ K SITUACI V NÁHORNÍM KARABACHU</i>	4
<i>SITUACE V SEVEROZÁPADNÍM IRÁKU</i>	5
<i>SITUACE NA UKRAJINĚ</i>	7
<i>DOKUMENTY SZBP EU</i>	9

Kontakt:

Martin Kuta, tel. 2305, email: kutam@psp.cz

Štěpán Pecháček, tel. 2226, email: pechacek@psp.cz

EVROPSKÁ UNIE A POLITIKA ROZŠÍŘENÍ

(Vztah k Islandu, Turecku a zemím západního Balkánu)

TURECKÉ PREZIDENTSKÉ VOLBY

Pozadí

Kandidátský status na vstup do Unie získalo Turecko v roce 2005. Z tohoto důvodu probíhalo v zemi zásadní institucionální reformy, které ji měly přivést blíže k liberální demokracii západního typu. Sekulární charakter státu s většinově muslimským obyvatelstvem byl po celou druhou polovinu 20. století garantován armádou. Armáda o toto výsadní postavení přišla v souvislosti s ústavními změnami, které Unie vyžadovala. Zavedení přímé volby prezidenta bylo představiteli tureckého režimu interpretováno jako krok posilující demokracii v zemi¹. Západní analytici ale poukazují na fakt, že přímá volba prezidenta pouze umožňuje posílit již tak silnou Stranu Spravedlnosti a rozvoje (*Adalet ve Kalkınma Partisi*, AKP), která ovládá zemi poslední tři volební období.

Aktuálně

První přímé prezidentské volby proběhly 10. srpna. V nich kandidoval dosavadní turecký premiér Recep Tayyip Erdogan za stranu AKP, Ekmeleddin Ihsanoglu kandidující za opoziční koalici středolevé Republikánské lidové strany (*Cumhuriyet Halk Partisi*, CHP), která se hlásí k Atatürkovu odkazu, a krajně pravicové Strany národního hnutí (*Milliyetçi Hareket Partisi*, MHP). Třetím kandidátem byl Selahattin Demirtas, který za Lidovou demokratickou stranu (*Halkların Demokratik Partisi*, HDP) reprezentoval kurdskou menšinu. Prezident byl volen dvoukolovou většinovou volbou. Druhé kolo se mělo konat 24. srpna. K němu ale nedošlo, protože hned v prvním kole byl se ziskem 51,8 % hlasů zvolen Erdogan². Prezidentského úřadu se ujal 28. srpna. Na jeho místo v čele vládní strany AKP se postavil současný ministr zahraničí Ahmet Davutoglu, o kterém se také hovoří jako o možném nástupci do premiérského úřadu³.

Již ve svém volebním programu premiér Erdogan zdůrazňoval svou vizi posílení prezidentského úřadu. Neprovedl ale nutné ústavní změny, a tak se dá očekávat, že vybere loajálního straníka, který po něm nastoupí na pozici ministerského předsedy. Konkrétní politické kroky nezmínil.

Prezidentské volby se konaly společně s komunálními volbami. Výsledky voleb ukazují dominanci strany AKP v turecké politice. Výrazná je také podpora kurdské Lidové demokratické strany na jihovýchodě Turecka⁴.

K vítězství Erdoganovi poblahopřáli za Unii předseda Evropské rady Herman Van Rompuy a předseda Evropské komise José Manuel Barroso 11. srpna⁵. Zmínili význam vztahů Unie s Tureckem. K nedávnému vývoji uvedli, že podporují aktivity směřující k urovnání vztahů s Kurdy (legalizace mírových rozhovorů s PKK), které Erdogan ještě jako premiér zahájil. Pozornost by se v budoucnu měla též věnovat vyřešení situace na Kypru, což Unie považuje za klíčové pro případné úspěšné dokončení přístupových rozhovorů.

¹ Europolitics: Ankara „moving towards a presidential system“, Europolitics, 4913, 23. 7. 2014.

² Volební účast činila 73 % oprávněných voličů.

IFES Election Guide: Elections: President (First Round): [ZDE](#).

³ Reuters.com: Erdogan's presidential win starts race for new Turkish government, 10. 8. 2014, [ZDE](#).

⁴ Volební geografie komunálních voleb viz Rethinkinstitute.org: Turkish elections, [ZDE](#).

⁵ Evropská komise: Message of congratulations of President Van Rompuy and President Barroso on the election of Recep Tayyip Erdogan as President of the Republic of Turkey, 11. 8. 2014, [ZDE](#).

Kontakt:

Martin Kuta, tel. 2305, email: kutam@psp.cz

Štěpán Pecháček, tel. 2226, email: pechacek@psp.cz

HLAVNÍ BODY AGENDY SZBP EU

(Aktivity v oblasti Společné zahraniční a bezpečnostní politiky
a vnějších vztahů EU)

GRUZIE: NEUZNÁNÍ PREZIDENTSKÝCH VOLEB V ABCHÁZII

Pozadí

Abcházie je formálně autonomní republikou v rámci Gruzie. Reálně je region ovšem vnímán jako samostatný státní útvar, který se od Gruzie odtrhl po vojenské intervenci Ruské federace. Kromě Ruska a několika málo dalších států však republika nezískala mezinárodní uznání. Abcházie je republikou s prezidentským systémem vlády.

Aktuálně

Na konci srpna proběhly v Abcházii předčasné prezidentské volby. Rezignace bývalého prezidenta Alexandra Ankvaba v červnu letošního roku byla způsobena aktivitou opozičních stran, které požadovaly jeho odstoupení. Opoziční strany žádaly vytvoření vlády národní jednoty. Mobilizace opozice započala již v loňském roce. Tehdy se objevily požadavky na zahájení ekonomických, společenských a politických reforem⁶.

Volby proběhly 24. srpna. Vítězně z nich vzešel opoziční představitel Raul Khajimba se ziskem 50,8 % hlasů, který na prezidenta neúspěšně kandidoval již dvakrát⁷. Podle dostupných zdrojů volební účast činila 70 % všech voličů.

ESVČ v návaznosti na proběhlé volby uvedla, že Unie prezidentské volby neuznává⁸. Nadále zdůrazňuje územní jednotnost a nedělitelnost celého gruzínského území před válkou v roce 2008.

ESVČ K SITUACI V NÁHORNÍM KARABACHU

Popis problematiky

Oblast Náhorního Karabachu představuje sporné území a bod sváru mezi Arménií a Ázerbájdžánem již delší dobu. S rozpadem Sovětského svazu svár propukl do otevřeného konfliktu s etnickým podkladem. Nezávislost Ázerbájdžánu na Sovětském svazu vyvolala následně deklarované připojení Náhorního Karabachu k Arménii. Po šesti letech od vypuknutí se situaci podařilo s přispěním mezinárodního společenství urovnat (Rusko stálo u sjednání příměří v roce 1994). Konflikt je ovšem i nadále přiživován oběma stranami, protože Arménie i nadále podporuje separatistickou Republiku Náhorní Karabach. Řešením sporu se i nadále zabývá Minská skupina OBSE⁹. Vlastní aktivitu vyvíjí také Unie.

Na začátku srpna propukly nepokoje na společné hranici¹⁰. Tyto nepokoje si vyžádaly největší ztráty na životech od uzavření příměří před dvaceti lety. Obě strany se vzájemně obviňují

⁶ RFERL.org: Abkhaz Opposition Launches New Challenge To President, 1. 5. 2014, [ZDE](#).

⁷ V poslední pěti letech ale proběhly troje prezidentské volby.

Globalobservatory.org: Dubious Election Produces a Divisive New President in Abkhazia, 3. 9. 2014, [ZDE](#).

⁸ ESVČ: Statement by the Spokesperson on the "presidential elections" in the breakaway region of Abkhazia in Georgia, 24. 8. 2014, [ZDE](#).

⁹ Předsednictvo skupiny tvoří Rusko, Spojené státy, Francie. Dále stálými členy jsou Německo, Bělorusko, Itálie, Švédsko, Finsko, Turecko, Arménie, Ázerbájdžán.

OSCE.org: Minsk Group, [ZDE](#).

¹⁰ Eurasianet.org: At Least Ten Killed In Karabakh's Worst Fighting In 20 Years, 1. 8. 2014, [ZDE](#).

Kontakt:

Martin Kuta, tel. 2305, email: kutam@psp.cz

Štěpán Pecháček, tel. 2226, email: pechacek@psp.cz

z provokací, které odstartovaly střety obou armád. Mezinárodní společenství vyzvalo k ukončení bojů a diplomatickému řešení situace. Byla svolána schůzka prezidentů obou zemí, toto setkání zprostředkoval ruský prezident Vladimir Putin v první dekádě srpna.

Jednání v institucích EU

Evropská služba pro vnější činnost (ESVČ) uvedla¹¹, že je potřeba ukončit vojenské operace. Jakékoli další vyjednávání je potřeba řešit prostřednictvím diplomatických prostředků. Unie může působit jako doplněk k aktivitám Minské skupiny OBSE v procesu budování míru. ESVČ uvítala jednání obou prezidentů.

SITUACE V SEVEROZÁPADNÍM IRÁKU

Popis problematiky

Islámský stát vyhlášený sunnitskými džihádisty v oblasti východní Sýrie a severozápadního Iráku i nadále ohrožuje celistvost států v oblasti Blízkého východu. Džihádisté pokročili k vyhlášení chalífátu na obsazeném území. Radikální ideologie tohoto uskupení si vyžádala značné ztráty na lidských životech a přesun výrazné části obyvatelstva v regionu. Na začátku srpna se do dění v oblasti opět zapojily Spojené státy, když zahájily letecké útoky na cíle islamistů. Tímto zásahem se Spojené státy pokusily odvrátit jednak hrozící humanitární krizi, jednak vzrůstající nebezpečí tohoto hnutí pro celosvětovou politiku. Humanitární krize hrozila na severozápadě Iráku a byla primárně spojená s činností bojovníků Islámského státu namířenou proti severoirácké sektě křesťanů a jezídů, kteří byli nuceni před nebezpečím uprchnout do hor na severu země. Dále Islámský stát představoval ohrožení dalších skupin obyvatelstva, které musely prchnout před násilím občanské války v Sýrii. Podle odhadů je v oblasti kolem devíti milionů uprchlíků¹².

Prozatím se strategie Spojených států v dané oblasti nezměnila, ačkoli se již v americké nejvyšší politice objevují další možná řešení celého problému. Jako další krok v případném řešení vojenské cestou se uvádí vojenská materiální pomoc kurdským jednotkám (tzv. pešmergové)¹³ a irácké armádě. Jako politická řešení se uvádí nutnost vytvořit dostatečně silnou koalici umírněných sil napříč jednotlivými sektami a sblížit šiity a sunnity. Zároveň je nutné zapojit regionální mocnosti – šiitský Írán a ortodoxně sunnitskou Saúdskou Arábii¹⁴.

Ke změně reakce zemí západní Evropy došlo teprve poté, co se na sociálních sítích objevily záběry z popravky pohřešovaného amerického novináře. Toho zavraždili příslušníci Islámského státu, kteří na nahrávce podle mnohých analytiků a komentátorů mluvili angličtinou s britským přízvukem. Podle odhadů britských tajných služeb odjelo do Sýrie a Iráku bojovat přes čtyři sta dobrovolníků. Západní Evropa se obává jejich návratu a toho, zdali své radikální názory nebudou praktikovat také v Evropě. Bezpečnostní složky Spojeného království již oznámily opatření, která by mohla vstoupit v platnost, aby se předešlo riziku náboženského terorismu. Jako nejpravděpodobnější se jeví možnost zabavení britského pasu podezřelým osobám a zostření dohledu nad nimi.

¹¹ ESVČ: Statement by the Spokesperson on Nagorno-Karabakh, 3. 8. 2014, [ZDE](#).

¹² CFR.org: Humanitarian Crisis in Iraq: Three Things to Know, 19. 8. 2014, [ZDE](#).

¹³ Někde na cíř!

¹⁴ Saúdská Arábie v polovině srpna věnovala OSN 100 milionů dolarů na financování Protiteroristické agentury (*Counter-Terrorism Implementation Task Force*, CTITF).

Není bez zajímavosti, že další sunnitská organizace (Boko Haram), která měla blízko k Saúdské Arábii, vyhlásila na severovýchodě Nigérie chalífát.

CFR.org: Saudis Must Stop Exporting Extremism, 22. 8. 2014, [ZDE](#).

Kontakt:

Martin Kuta, tel. 2305, email: kutam@psp.cz

Štěpán Pecháček, tel. 2226, email: pechacek@psp.cz

I nadále pokračují střety džihádistů s kurdskými ozbrojenými silami, které intenzivně spolupracují s iráckou armádou. Rozpínavosti Islámského státu zatím odolal pouze Libanon, jehož armády džihádisty v bitvě u města Aرسال odrazila.

Komplikaci při vojenských operacích představovala také irácká vnitropolitická situace. Dne 14. srpna odstoupil z postu premiéra Núrí Málíkí. Na jeho místo nastoupil Hajdar Abádíma, který byl považován za přijatelnějšího kandidáta na premiéra pro oba hlavní náboženské proudy.

Jednání v institucích EU

ESVČ v tiskovém prohlášení odsoudila další pokračující vlnu násilí v oblasti severozápadního Iráku na konci první dekády srpna¹⁵.

Situaci se dále zabývala **Rada pro zahraniční věci** na svém zasedání 15. srpna¹⁶. Rada vyjádřila značné obavy z pokračujícího násilí a vyzvala k dodržování mezinárodního humanitárního práva. Dále ocenila reakci některých členských států na žádost kurdských ozbrojených sil, které potřebovaly další vojenský materiál¹⁷. Zbrojní dodávky mají probíhat se souhlasem irácké vlády. Rada pověřila ESVČ, aby došlo k posílení unijní přítomnosti¹⁸ v severoiráckém Arbílu (hlavní město kurdské autonomní oblasti). Rada dále uvítala pověření Hajdara Abádíma sestavením a vedením irácké vlády. Na adresu všech zúčastněných stran Rada prohlásila, aby se účastnily politického a celonárodního diskuze s cílem posílení demokracie v zemi a vytvoření celonárodní koalice proti náboženskému radikalismu.

Situaci se zabývala také **Evropská rada** na svém summitu 30. srpna¹⁹. Evropská rada uvedla, že je nutné sestavit vládu národní jednoty, která bude zahrnovat všechny náboženské a etnické skupiny. Tato vláda se společně s ostatními vládami zemí v regionu musí postarat o zkoordinovanou akci proti džihádistům. Rada dále uvedla, že za šířící sunnitský radikalismus může chaos na území Sýrie, kterou zmítá občanská válka. Politický přechod k demokratické vládě v Sýrie je dalším z předpokladů úspěšného řešení situace. Rada odkázala na rozhodnutí Rady bezpečnosti OSN 2170²⁰. Islámský chalífát představuje bezpečnostní riziko pro evropské země, a proto Rada dále uvítala snahu Spojených států a jejich partnerů uspořádat mezinárodní konferenci o bezpečnosti v Iráku. Rada dále uvítala krok některých států poskytnout irácké a kurdské armádě vojenský materiál. Vyzvala Evropskou komisi, aby promyslela uvalení dalších sankcí na Islámský stát. S tím také souvisí nutnost, aby představitelé Islámského státu byli odstřiženi od příjmů z prodeje ropy z ovládaného území. Zásadní je pro Radu zajištění bezpečnosti a bezpečné letecké přepravy v Unii.

¹⁵ ESVČ: Statement on the deterioration of the situation in Iraq, 10. 8. 2014, [ZDE](#).

¹⁶ Závěry Rady pro zahraniční věci, 15. 8. 2014, [ZDE](#).

¹⁷ V první vlně se jednalo o Francii, Itálii, Německo, Nizozemsko, Českou republiku.

Euractiv.com: EU gives go-ahead to states sending arms to Iraqi Kurds, 13. 8. 2014, [ZDE](#).

¹⁸ V květnu zřídila Evropská v Arbílu komise lokální kancelář se zaměřením na humanitární pomoc, kterou také v srpnu navštívila komisařka pro humanitární pomoc Kristalina Georgieva.

Viz blíže Evropská komise: Kristalina Georgieva: Iraq in emergency, [ZDE](#).

¹⁹ Závěry mimořádného zasedání Evropské rady, 30. 8. 2014, [ZDE](#).

²⁰ Rozhodnutí Rady bezpečnosti 2170 ze dne 15. 8. 2014, [ZDE](#).

Rozhodnutí zavádí sankce na konkrétní osoby z al-Kájdy a spřátelených organizací. Uvalené sankce zakazují poskytovat daným organizacím a osobám finanční prostředky.

Kontakt:

Martin Kuta, tel. 2305, email: kutam@psp.cz

Štěpán Pecháček, tel. 2226, email: pechacek@psp.cz

SITUACE NA UKRAJINĚ

Popis problematiky

Situace na východní Ukrajině se ani v srpnu nezlepšovala. Za začátku měsíce byl patrný postup provládních jednotek do centra povstaleckých regionů. Kyjevská vláda oznamovala, že protiteroristická operace by měla brzy skončit. Podle komentářů nevládních neziskových organizací se humanitární a lidskoprávní situace ve východních regionech značně zhoršily. Tyto komentáře přicházely jako reakce na prohlášení ruského ministra zahraničí Sergeje Lavrova, který ukrajinskou vládu obvinil z válečných zločinů ve východoukrajinských oblastech²¹. Komentáře lidskoprávních organizací ale upozorňovaly na bezdůvodné a nelegitimní porušování lidských práv civilního obyvatelstva ze strany povstalců²².

S pokračujícím postupem provládních vojenských jednotek proruští povstalci nabízeli podmínky, za nichž byli ochotní uzavřít příměří. Podobně i ruská strana naléhala na ukončení bojů kvůli vysokým ztrátám na životech a útrapám civilního obyvatelstva. Součástí těchto požadavků bylo vytvoření humanitárního koridoru, kterým by se do oblastí dostala pomoc i zdravotnický materiál a z oblastí se dostali civilisté. Jako důsledek této situace ruská strana vypravila konvoj s humanitární pomocí. Ten se stal předmětem další diplomatické bitvy mezi ruskou a ukrajinskou stranou. Ukrajinská strana odmítala vpustit konvoj do vnitrozemí, pokud záštitu nad ním nepřevzme Mezinárodní červený kříž a dopravovaný materiál nebude zkontrolován ukrajinskou pohraniční stráží²³. Konvoj nakonec i bez úředního povolení hranice překročil, což Ukrajina považovala za porušení svrchovanosti²⁴. Konvoj doručil pomoc do centra povstaleckých republik a druhý den se vydal na cestu zpět. Zároveň se objevily informace, že společně s humanitárním konvojem překročila hranice vojenská technika. S tím také souvisí zadržení skupiny ruských vojáků na ukrajinském území, kteří neměli řádné označení a jejich zbraně se nedaly plně identifikovat podle výrobních čísel²⁵. Dále Severoatlantická aliance zveřejnila satelitní snímky východu Ukrajiny, které měly dokazovat ruskou přítomnost v oblasti²⁶. Ruská strana odmítala nařčení, že její jednotky na východě Ukrajiny operují. Jednalo se údajně o ruské dobrovolníky a vojáky na dovolené.

Zásadní zvrat ale nastal ke konci měsíce, kdy povstalecké jednotky společně s ruskými jednotkami zahájily ofenzivu v oblasti Doněcku a Luhansku a také směrem podél pobřeží Azovského moře směrem k Novoazovsku a Mariupolu. O Mariupol se bojovalo na začátku září. Mezinárodní společenství ofenzivu odmítlo a označilo to za přímé ruské vměšování do vnitropolitických záležitostí Ukrajiny.

Jednání v institucích EU

Na konci července začala v Kyjevě působit unijní poradní mise pro reformu civilního bezpečnostního sektoru, jejímž vedoucím se stal Kálmán Mizsei. Mise funguje v rámci Společné bezpečnostní a obranné politiky. Vedoucí Mizsei se funkce v Kyjevě ujal 8. srpna²⁷.

²¹ Jednalo se o ostřelování civilních oblastí. K tomu ovšem ukrajinské orgány namítaly, že se tak děje kvůli strategii povstalců koncentrovat se ve městech, a vést tak asymetrickou válkou.

²² HRW.org: Russia Must Recognize Ukraine Rebels' Human Rights Abuses, 6. 8. 2014, [ZDE](#).

²³ Reuters.com: Ukraine says may block Russian aid convoy, 12. 8. 2014, [ZDE](#).

²⁴ WSJ.com: Ukraine Says Russia Violated Its Border, 22. 8. 2014, [ZDE](#).

²⁵ BBC.com: Ukraine and Russia exchange captured troops, 31. 8. 2014, [ZDE](#).

²⁶ NATO.int: NATO releases satellite imagery showing Russian combat troops inside Ukraine, 28. 8. 2014, [ZDE](#).

²⁷ ESVČ: EUAM Ukraine Head of Mission Kálmán Mizsei arrives in Kyiv, 8. 8. 2014, [ZDE](#).

Kontakt:

Martin Kuta, tel. 2305, email: kutam@psp.cz

Štěpán Pecháček, tel. 2226, email: pechacek@psp.cz

Situaci na Ukrajině se také zabývala **Rada pro zahraniční věci** na svém **mimořádném zasedání dne 15. srpna**²⁸. Rada zdůraznila územní celistvost Ukrajiny a odmítla ruské vměšování do vnitropolitické situace. Dále uvedla, že uvítala společné konzultace mezi ruskou a ukrajinskou stranou za přispění Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě (OBSE) o důsledcích plynoucích z podepsání asociační dohody pro rusko–ukrajinské vztahy. Ukrajinskou vládu dále vyzvala, aby i nadále pokračovala v plnění reformních cílů, které vyplývají ze závazků spojených s podepsáním asociační dohody (decentralizace, reformy ústavy, práva pro národnostní menšiny).

Dne 22. srpna vydala ESVČ prohlášení k vraždě litevského honorárního konzula na východní Ukrajině, kterou provedly povstalecké oddíly²⁹. Vzhledem k vážnosti situace ESVČ zopakovala nutnost řešit situaci politickým dialogem, nikoli násilím.

Se zostřující se situací na východě země, kterou zahájila povstalecká ofenzíva, stoupala nutnost přijmout další opatření. Na tom se shodla **Evropská rada na zvláštním zasedání dne 30. a 31. srpna**³⁰. Přípravou těchto opatření byla pověřena Komise v prvním zářijovém týdnu. Evropská rada dále zdůraznila nutnost zajištění dodávek energií na Ukrajinu i tranzitu přes její území. Rada zdůraznila, že je nutné obnovit ukrajinskou kontrolu nad jejím východní hranicemi tak, aby přes ně nemohl být dopravován vojenský materiál. Dále Rada vyzvala, aby byli propuštěni všichni zajatci drženi na ruském území. K tomuto jednání vysoká představitelka C. Ashtonová poznamenala, že valnou většinu času hlavy státu věnovaly povstalecké ofenzívě za účasti pravidelných jednotek ruské armády³¹.

²⁸ Rada EU pro zahraniční věci: Council conclusions on Ukraine, 15. 8. 2014, [ZDE](#).

²⁹ ESVČ: Statement by the Spokesperson on the murder of Mykola Zelenec in Luhansk, 22. 8. 2014, [ZDE](#).

³⁰ Evropská rada: Conclusions of Special meeting of the European Council, 30. 8. 2014, [ZDE](#).

Jako další opatření se uváděla možnost zakázat poskytování úvěrů ruským společnostem. Některé státy společně s Českou republikou ale oznámily, že si vyhrazují právo s opatření předběžně posoudit a podle toho jim udělit souhlas.

³¹ ESVČ: Remarks by EU High Representative Catherine Ashton at the end of the Informal meeting of European Union Foreign Ministers (Gymnich), 30. 8. 2014, [ZDE](#).

DOKUMENTY SZBP EU

(Výběr dokumentů z databáze Rady EU)

Rozhodnutí Evropské Rady o jmenování vysoké představitelky Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku – [146/14](#)

Datum: 30. 8. 2014

Typ dokumentu: Rozhodnutí Rady

Obsah dokumentu: Evropská Rada svým rozhodnutím zvolila na následující institucionální období jako vysokou představitelku Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku Federicu Mogheriniovou. Bývalá italská ministryně zahraničí se funkce vysoké představitelky ujme 1. listopadu.

Zpráva Komise Evropskému parlamentu a Radě o pokroku Kosova při plnění požadavků plánu uvolnění vízového režimu – [12315/14](#)

Datum: 24. 7. 2014

Typ dokumentu: Zpráva Komise Evropskému parlamentu a Radě

Obsah dokumentu: Zpráva se týká uvolnění vízového režimu s Kosovem. Dialog s Kosovem byl zahájen v lednu roku 2012, v červnu byl kosovské vládě doručen plán pro zavedení bezvízového styku. V rámci dialogu se konaly již čtyři schůzky vysokých úředníků Komise se zástupci kosovské vlády. Zpráva se věnuje pokroku kosovské strany v jednotlivých oblastech, které jsou zásadní pro přijetí bezvízového styku se zeměmi začleněnými do Schengenského systému. Tyto oblasti jsou 1) zpětné přebírání a opětovné začleňování osob, 2) zabezpečení cestovních a osobních dokladů, 3) řízení migrace a ochrana hranice, 4) veřejný pořádek a bezpečnost, 5) základní práva spojená se svobodou pohybu. Kromě pokroku dosaženého kosovskou stranu zpráva obsahuje také doporučení pro další období v každé oblasti. Zpráva byla sestavena na základě podkladů, které poskytla kosovská strana a které doplnila unijní mise v Prištině a odborníci z některých útvarů Komise a členských států. V závěru Komise pozitivně hodnotí pokrok kosovské strany, zároveň ale poukazuje na stále trvající nedostatky, které je potřeba odstranit tak, aby podmínky zavedení bezvízového styku byly splněny.

Kontakt:

Martin Kuta, tel. 2305, email: kutam@psp.cz

Štěpán Pecháček, tel. 2226, email: pechacek@psp.cz